

Όταν οι Αλβανοί το 1941 ζητούσαν την Τσαμουριά από τους Ιταλούς;

Δημοσιεύτηκε στις Πέμπτη, 13 Νοεμβρίου 2014 22:36 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο **Αξιολόγηση**

Ίταλοαλβανική επίθεση κατά τής Ελλάδος

Στις 28 Οκτωβρίου 1940 η Ελλάδα, από τό έδαφος τής βορείου Ηπείρου, δέχτηκε τήν επίθεση, όχι μόνο τής Ιταλίας, αλλά και τής συνενωμένης κάτω από τό ίδιο στέμμα, Αλβανίας.

Άς μήν θεωρηθή παραδοξολογία τό ότι τό άρθρο έχει τίτλο «Ιταλοαλβανική επίθεση κατά τής Ελλάδος» και όχι ιταλική επίθεση, όπως επικράτησε νά θεωρήται. Δέν πρόκειται ούτε γιά ιστορικό παράδοξο ούτε γιά πράξεις και συμμαχίες άπίστευτες χωρίς ιστορική βάση.

Μιλούμε γιά απόκρουση τών φασιστικών στρατευμάτων τού Μουσολίνι στό Καλπάκι, γιά ήττα τών Ιταλών, χωρίς όμως νά μιλούμε και γιά ήττα τών Αλβανών, αφού μαζί μέ τόν ιταλικό στρατό μάχονταν και τακτικός αλβανικός στρατός, όπως διαπιστώνεται από τό διάγγελμα τού Αλβανού πρωθυπουργού.

Παραθέτουμε στά ιταλικά και μεταφρασμένα στά ελληνικά τό διάγγελμα πού απήυθινε πρός τόν αλβανικό λαό ο πρωθυπουργός τής Αλβανίας Σιεβκέτ Βεράλτσι τό πρωί τής 28ης Οκτωβρίου 1940 από τόν ραδιοφωνικό σταθμό τών Τιράνων. Δημοσιεύτηκε τήν επομένη στίς αλβανικές εφημερίδες, στά αλβανικά και ιταλικά, μαζί μέ τό διάγγελμα τού αντιβασίλεα.

Τό διάγγελμα υπογράφηκε από όλο τό υπουργικό συμβούλιο. Φωτοτυπήθηκε από τήν αλβανική εφημερίδα «Τοκίότ» από τόν Κώστα Μάρη.

Σκόπιμο θεωρούμε νά υπενθυμίσουμε ορισμένα ιστορικά γεγονότα αυτής τής περιόδου.

Μετά τήν ένωση τής Αλβανίας μέ τήν Ιταλία, οι δύο γλώσσες (αλβανικά και ιταλικά), ήταν ισότιμες σέ επίπεδο κυβερνητικού έργου και κρατικού μηχανισμού. Γιά παράδειγμα, τά νέα χαρτονομίσματα εκτυπώνονταν στίς δύο γλώσσες. Αλβανικό στρατιωτικό άγημα συμμετείχε στήν Βασιλική Φρουρά τού βασιλιά Βιττόριο Εμμανουέλε στήν Ρώμη. Επιλέξαμε νά αναδημοσιεύσουμε φωτοτυπημένο τό διάγγελμα στήν ιταλική γλώσσα (τά κείμενα και στίς δύο γλώσσες είναι ισοδύναμα), επειδή η ανάγνωση τού κειμένου στά ιταλικά είναι προσβάσιμη.

Είναι γνωστό ότι η Αλβανία από τό 1939 τελούσε «έν προσωπική ένωση» μετά τής Ιταλίας. Διατηρούσε δηλαδή τήν κυριαρχία και ανεξαρτησία της (ανεξαρτησία επικράτειας, κυβέρνησης κ.λπ.) αλλά είχε ως Ανώτατο Άρχοντα (Βασιλιά) εκείνον πού είχε και η Ιταλία. Εξυπακούεται ότι τό 1939 δέν ενώθηκαν τά εδάφη τών δύο κρατών, αλλά μόνο οι δύο κυβερνητικές εξουσίες στό πρόσωπο τού ίδιου βασιλιά. Η ένωση αυτή είναι καθαρή περίπτωση «προσωπικής ένωσης», σύμφωνα μέ τό Δημόσιο Δίκαιο (Συνταγματικό, Διοικητικό, Διεθνές). Τήν προσωπική αυτή ένωση τήν δέχθηκε και τό Ανώτατο Ιταλικό δικαστήριο, κρίνοντας ότι η Αλβανία από τό 1939 έως τό 1939 ;;; τελούσε «έν προσωπική ένωση» μετά τής Ιταλίας. Τήν ένωση αυτή τήν επικαλείται και ο Αλβανός πρωθυπουργός στό διάγγελμα μέ υπερηφάνεια, προβάλλοντας και τά οφέλη από τήν ένωση.

Νά σημειώσουμε ότι η Αλβανία νωρίτερα είχε αναγνωρίσει ότι θά βρισκόταν σέ πόλεμο μέ όσα κράτη θά βρισκόταν σέ πόλεμο τό βασίλειο τής Ιταλίας (Β.Δ. 194, άρθρο 1 – ΦΕΚ 93/10-6-1940).

Σέ επίρρωση τήν άποψης ότι η Αλβανία θά βρίσκεται σέ πόλεμο μέ εκείνα τά κράτη μέ τά οποία τό βασίλειο τής Ιταλίας θά βρεθή σέ πόλεμο, αναφέρουμε τό από 31 Μαΐου 1941 υπόμνημα πού υπέβαλε η αλβανική κυβέρνηση στό βασιλικό υπουργείο τών Εξωτερικών στήν Ρώμη. Σύμφωνα μέ τό υπόμνημα αυτό οι Αλβανοί, γιά νά πραγματοποιηθεί η εθνική τους ενότητα ζητούσαν και τήν προσάρτηση τής Τσαμουριάς, τίς περιφέρειες Ιωαννίνων και Πρεβέζης, καθώς και τίς περιφέρειες Φλωρίνης, Καστοριάς και Γρεβενών.

Στόν πρόλογο τού υπομνήματος τονίζονταν ότι «ο θρίαμβος τών όπλων τής φασιστικής Ιταλίας, μέ τήν οποία η Αλβανία είναι αρρήκτως συνδεδεμένη... έπεισε τόν αλβανικό λαόν ότι έφθασε και δι'αυτόν η ώρα τής δικαιοσύνης...» (άρθρο Δημ. Μιχαλόπουλου στήν εφημερίδα «Καθημερινή» 27-28/4/1986).

Στις 28 Οκτωβρίου 1940 τόν ιταλικό στρατό παισιώναν και 15 τάγματα τού τακτικού αλβανικού στρατού, όπως τό ομολογεί και ο πρωθυπουργός τής Αλβανίας στό διάγγελμά του. Σέ κάθε ιταλική μεραρχία συμμετείχε και ένα τάγμα αλβανικό, όπως προκύπτει και από τίς συζητήσεις Ιταλών επιτελών και Μουσολίνι, πού δημοσιεύτηκαν μετά από τόν πόλεμο. Επιπλέον τού τακτικού αλβανικού στρατού συμμετείχαν και άλλα αλβανικά τμήματα ατάκτων. (πλιατσικολόγων).

Εξαιτίας τής συμμετοχής και τών αλβανών στήν επίθεση κατά τής Ελλάδος, η Αλβανία χαρακτηρίστηκε μέ νόμο και βασιλικό διάταγμα τού 1940 ως εμπόλεμο κράτος. Τό εμπόλεμο μεταξύ Ελλάδος και Αλβανίας εξακολουθεί νά ισχύη μέχρι σήμερα, αφού δέν ήρθη μέ αντίστοιχο νομοθετικό κείμενο.

Από τήν συμμετοχή της στόν πόλεμο η Αλβανία: α) μετά από τήν πτώση τής Γιουγκοσλαβίας προσάρτησε τό Κόσσοβο (1941-1943) και β) οι μουσουλμάνοι Τσάμηδες ζήτησαν και τήν προσάρτηση τής Θεσπρωτίας στήν Αλβανία, η οποία αποφασίστηκε, αλλά δέν εφαρμόστηκε.

Τὰ επιχειρήματα καί οι αιτιάσεις τών Αλβανών ότι η χώρα τους βρισκόταν υπό κατοχή καί αναγκάστηκαν νά συμμετάσχουν στόν πόλεμο είναι καί έωλα καί άνευ αντικειμένου. Αμάχητο τεκμήριο τό πρωθυπουργικό διάγγελμα, στό οποίο αποκαλύπτεται η πραγματικότητα καί η βούληση τών αλβανών νά επιτεθούν κατά τής Ελλάδος, γιά νά ωφεληθούν ώς νικητές. Γνωρίζουμε άλλωστε ότι εάν υπήρχε κατοχή τής Αλβανίας από τούς Ιταλούς, δέν θά υπήρχε αλβανικός στρατός, αλλά θά είχε διαλυθεί, όπως γίνεται στίς κατεχόμενες χώρες.

Νά αναφέρουμε επιπλέον ότι οι κάτοικοι τών Ηπειρωτικών καί άλλων περιοχών τής Ελλάδος, πού λιμοκτονούσαν στά δύσκολα κατοχικά χρόνια, κατέφευγαν στήν Αλβανία γιά νά προμηθευτούν τά πλέον στοιχειώδη γιά τήν διαβίωσή τους, ξεπουλώντας οικογενειακά κειμήλια. Η οικονομία τής Αλβανίας δέν είχε καταρρεύσει, όπως τής Ελλάδος, λόγω τού ότι δέν βρισκόταν υπό κατοχή. Καί οι Γερμανοί σύμμαχοί τους ήσαν.

Καί κάτι ακόμη: **Κατά τόν χρόνο τής κατοχής τής Ελλάδος (1942) Αλβανοί γαιοκτήμονες καί μεγαλέμποροι τού Αργυροκάστρου απαίτησαν καί έλαβαν από τό κατεχόμενο ελληνικό κράτος διακόσιες χιλιάδες χρυσές λίρες Αγγλίας, ως αποζημίωση γιά τίς καταστροφές πού προξένησε ο ελληνικός στρατός στίς περιοσίες τους κατά τήν προέλασή του επί τού αλβανικού εδάφους!...**

Όσον αφορά τό διάγγελμα τού Πρωθυπουργού τής Αλβανίας πρός τόν αλβανικό λαό, έχουμε νά παρατηρήσουμε τά εξής: Ο διορισμένος από τόν βασιλιά τής Ιταλίας **Αλβανός πρόεδρος τής κυβέρνησης Σιεβκέτ Βερλάτσι, δέν μπορεί νά κρύψει τήν πίστη, τήν χαρά καί τόν ενθουσιασμό του γιά τήν θαυμάσια ημέρα (28-10-1940) τής επίθεσης κατά τήν οποίαν διαπιστώνει ότι πραγματοποιούνται τά όνειρα τού αλβανικού λαού γιά «Μεγάλη Αλβανία».**

Δέν είναι δυνατόν σέ μία τέτοια λαμπρόφορα ημέρα γιά τήν «Αλβανική Πατρίδα» νά λησμονήση τήν «Τσαμουριά», γιά τήν οποία βλέπει ότι τό «όνειρο τών προγόνων» πού τούς συνόδευε από τήν νεότητά ως τήν ωριμότητα, ήδη παίρνει σάρκα καί οστά, πραγματοποιείται πιά καί οι «αλβανικοί πληθυσμοί τής Τσαμουριάς» θά επανέλθουν στήν αγκαλιά τής Πατρίδας!

Γιά τούς Αλβανούς ο Ιταλικός στρατός είναι «ένδοξος». Σ' αυτόν τόν «δοξασμένο στρατό» περιλαμβάνονται καί "ανεξάρτητες μονάδες Αλβανών στρατιωτών". Από κοινού θά αγωνιστούν καί θά κατατροπώσουν στά σύνορα τά "ελληνικά σύμβολα" (τήν ελληνική σημαία) καί ακάθεκτα "θά προχωρήσουν στίς αγαπημένες περιοχές τής Τσαμουριάς μέ τήν τόση ιστορία καί παράδοση"

Βέβαια, σέ ποιά αλβανική ιστορία καί παράδοση αναφέρεται στό ενθουσιώδες διάγγελμά του ο Αλβανός πρωθυπουργός είναι τό ζητούμενο! Στόν ηπειρωτικό χώρο τά στίφη τών τουρκαλβανών δέν έχουν νά επιδείξουν τίποτε άλλο εκτός από ληστρικές επιδρομές καί λαφυραγωγίες, διώξεις, λεηλασίες καί καταστροφές.

Η 28η Οκτωβρίου 1940 γιά τούς αλβανούς είναι "ημέρα απελευθέρωσης". Γιά τήν "λαμπρή" αυτή ημέρα πλούσιος ο λιβανωτός γιά τόν βασιλιά τής Ιταλίας καί τόν Ντούτσε, "τούς αρχιτέκτονες τής μείζονος Αλβανίας".

Ο "ένδοξος" Ιταλικός στρατός συνεικονούμενος από μονάδες αλβανικού στρατού θά "απελευθερώσουν" τήν "κατεχόμενη Τσαμουριά" καί τούς αδελφούς "Αλβανοτσάμηδες". Τά απακολουθήσαντα γεγονότα δέν τούς δικαίωσαν. Μετά τήν άτακτη υποχώρηση καί τήν κατατρόπωση τών φασιστικών στρατευμάτων τού Ντούτσε καί τήν επελθούσα γερμανική κατοχή τής Ελλάδος, οι αλβανοτσάμηδες προσκόλλησαν μέ άλλους συμμάχους. Ακολούθησαν πειθήνια τόν γερμανικό κατοχικό στρατό καί προέβησαν στήν Θεσπρωτία σέ ανείπωτες βαρβαρότητες καί εγκλήματα. Η φυγή τους αργότερα από τήν Θεσπρωτία στήν Αλβανία, απετέλεσε τήν μόνη διέξοδο γιά νά αποφύγουν τήν επικείμενη τιμωρία γιά τίς ανήκουστες εγκληματικές τους πράξεις.

Καμιά αλβανική πράξη, σέ διπλωματικό καί πολεμικό πεδίο, πρίν καί κατά τήν διάρκεια τού πολέμου, δέν συνηγορεί γιά Ιταλική κατοχή τής Αλβανίας. Άλλωστε, ο ίδιος ο Πρωθυπουργός τής Αλβανίας ξεκαθαρίζει τά πράγματα, μιλώντας γιά "ευτυχή ένωση μέ τήν Ιταλία", η οποία προσέφερε πολλά στήν Αλβανία. Μέ τήν συντελεσθείσα ένωση προσβλέπουν περισσότερο "πολιτικά, πνευματικά καί οικονομικά ευεργετήματα καί διασφάλιση ακατάλυτη".

Απευθύνεται στόν πατριωτισμό τών Αλβανών, τόν οποίον καλεί νά πειθαρχήσει, όπως καί η κυβέρνησή του, γιατί πιστεύει ότι μόνον έτσι η Αλβανία, "συνηγόμενη μέ τήν Ιταλία", πειθήνιο δηλ. όργανο τών Ιταλών καί υπάκουη στά κελεύσματα τού Μουσολίνι, θά μεγαλοουργήσει. Γιά νά επιτευχθούν οι στόχοι "η κάθε θυσία είναι ελαχιστή γιά τήν επίτευξη αυτού τού μέλλοντος".

Οι Αλβανοί από τήν ίδρυση τού κράτους τους μέχρι καί σήμερα επιζητούσαν προστάτες. Στόν μεσοπόλεμο καί μέχρι τό 1940 είχαν στραφεί πρός τό βασίλειο τής Ιταλίας, από τό οποίο προσδοκούσαν οικονομικά καί εδαφικά οφέλη. Μετά τήν καταρράκωση τής Ιταλίας καί κατά τήν επικράτηση τού προλεταριάτου, τήν ίδρυση τής "λαϊκής σοσιαλιστικής δημοκρατίας" στήν Αλβανία από τόν Εμβέρ Χότζα, άλλαξαν κατεύθυνση, μετακινήθηκαν πρός τήν Μάνα Ρωσία".

Όταν απογοητεύτηκαν καί από τούς Ρώσους, στράφηκαν στους αδελφούς Κινέζους καί σήμερα, μετά τήν κατάρρευση τού προηγούμενου καθεστώτος, ο μοναδικός τους σύμμαχος είναι, οι άλλοτε ορκισμένοι εχθροί τους, οι ιμπεριαλιστές Αμερικανοί.

Επανερχόμενοι στά γεγονότα πού σφράγισαν τήν περίοδο τού 1940 μέ τήν νίκη τών ελληνικών στρατευμάτων κατά τών υπερφιαλών Ιταλών, νίκη πού αναπτέρωσε τίς ελπίδες τών καταπονημένων λαών, νά τονίσουμε ότι στήν μαρτυρική γή τής βορείου Ηπείρου δέν ηττήθησαν μόνο οι Ιταλοί, αλλά καί οι Αλβανοί, οι οποίοι πολεμούσαν στό πλευρό τών Ιταλών, ανεξάρτητα από τούς ανυπόστατους καί αστήρικτους ισχυρισμούς τους.

Οι Αλβανοί, όχι μόνο συνηγόρησαν, αλλά καί ομόψυχα συνέπραξαν στήν επίθεση κατά τής Ελλάδος, γιά τήν πραγματοποίηση τών μεγαλοϊδεατικών οραμάτων τού Μουσολίνι, αλλά καί γιά τήν πραγμάτωση τής "Μεγάλης Αλβανίας" μέ τήν προσάρτηση σέ περίπτωση νίκης Ηπειρωτικών περιοχών μέχρι καί τόν Αμβρακικό Κόλπο.

Άναδημοσίευσις από τό Ιστολόγιον Τά φαινόμενα Άπαιτούν, 31-10-2009.

Ή Έλλάς τοῦ ΟΧΙ - Σελίδες Πατριδογνωσίας

<http://hellas1940.blogspot.gr/> - See more at: <http://www.filoumenos.com/forum/viewtopic.php?p=72024&sid=7d3576fc9ef4ad2b1cba35e958192b75#p72024>